

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

29 Cui sit restituenda, si ea à fure, vel latrone accepta sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

nulli erat reseruata: ea tamen à tempore Gregorij X IIII. capit esse reseruata, quia posita est in Bulla cene Domini.

Item est notandum, de huiusmodi bonis ex naufragio perditis, & inuentis, ea aliquando in mare iactari, & ex qualitate, vel modo iactus praesumti ea pro derelictis haberi: veluti si Dominus merces solutas, & quas fecit aqua penituras deiecat, ut si iactet librum apertum, aut papyrus, farinam, oleum, vel vinum, & alia similia. Bartolus in *L. Falsus*, §. *iustum. ff. de Furtis.*

Quares, quid si dubium sit, an Dominus merces iecedit eas pro derelictis habendo, an non? Respondetur, in dubiis semper esse præsumendum, Dominum non voluisse eas perdere, & cas non pro derelictis habere.

Item est notandum, in iure Ciuii dici quazdam dona missilia, & sunt variarum rerum dona quaz piopei foli in vulgus, aut populum, ut hanc capientium: olim enim Imperatores, & confules liberalitas gratia, & in perpetuam memoriā spargere solebant pecunias, vel aliqua alia similia dona, ut colligerentur à populo, ut confiat ex *Tranquillo in Caligula cap. 18. Et in Neron cap. 12. Et 22.* Huiusmodi igitur dona dicuntur missilia, quia mittuntur in vulgus, *Instit. de Rerum diuis. §. Hoc amplius: hinc bona qui ceperint, non tenetur restituere, quia sunt capientium, ut dicatur Instit. loco proxime allato.*

Est item notandum, in iure ciuii esse quazdam bona, quorum Dominum, aut Iurisconsulti, acquiri, vel per confusione, vel commissione, vel specificationem: de quibus bonis agitur in *L. Adeo* §. *Cum quis. ff. de Acquir. rerum dom.* Et in *L. Idem Pomponius*, §. *Si plumbum, & l. Marcellus, & l. Idem Pomponius. ff. de Rerum vendicatis.*

De huiusmodi bonis sunt notanda, quae sequuntur. Primo, per confusione acquirentur iure naturali Dominium, v.g. si duorum dominorum materie sunt confusa voluntate eorum, aut etiam cau fortuito, corpus quod ex confusione sit, commine est virtutio iure naturali, ut si Dominus vna sua confuderint, aut mallas argenti, vel auri conflaueant. *Instit. de Rerum diuis. Si duorum, & l. Adeo, & l. Marcellus, & l. Idem Pomponius supra citata.*

Secundo per specificationem Dominum rei acquiritur, si diversa materiae sunt ita confusa, ut ob id propria alia species illis facta sit, v.g. ex vino, & melle multum, ex auro, & argento electrum, ex diversis medicamentis emplastrum, ex diversis tabulis natis. Et tunc si iste diversa materia voluntate duorum dominorum confundantur, vel cau fortuito, tunc noua species ex illis facta iurenaturali communis est virtusque. *Instit. de Rerum diuis. Si duorum, & l. Marcellus. & l. Idem Pomponius supra memoratis.*

Queres, quid si noua species ex illis facta est ab aliquo tercio confundente, & non voluntate dominorum, neque fortuito cau? Respondeatur, si mala fide id fecit, tunc tanquam reus furti habetur, nec facit illi speciem nouam suam. *L. De eo. §. Septim. proprie. ff. Ad exhibendum. Si vero bona fide fecit, tunc inter iurisconsultos veteres est concertatio, ut dicatur in *L. Adeo*, ff. de *Acquir. Rerum Dom.* Nerat, & Proculs aiebant fieri eius, qui suo nomine fecit, quia nouam formam rei præstat. Et idem dicitur in *L. Idem Pomponius*, §. *Si plumbum. ff. de Rerum vendicatis.* Sicut oleum factum ex aliis aliis fit eius, qui fecit oleum. At Sabinius, & Caius dicebant esse eius, cuius erat materia, quia sine materia nulla species fieri potest. Sed præualuit prima opinio, ut att. *Caius in L. Adeo supra citata, & dicitur in Instit. de Rerum diuis.* & merito prima opinio præualuit quia noua species facta, est res nata ex industria propria, & opera hominis. Item est fructus non quem res producit, sed quem opera hominis patit, sicut si quis ministerio instrumenti alienus arcem, vel nauum conseciseret.*

Sed quid si quispiam excurias species alienas, faciet ne suum frumentorum excusum? nam Imperator *Instit. de Rerum diuis. §. citato*, videtur dicere, quod faciat suum, quia numerat inter alia, ex quibus inter se confusa fit noua species.

At dicendum est, quod non faciat suum, & recte ait Caius *Instit. Moral. Pars 3.*

in l. Adeo supra citata, quia non facit vere vimam speciem, sed eam tantum, quæ est, detegit & ideo excusum frumentum manet eius, cuius sunt species. Imperator autem *Instit. de Rerum diuis. §. citato* solum posuit loco exempli, non quia reuera in ast. Tertio per commissione acquiritur Dominum, ut dicitur *codem Instit. §. Quod si frumentum, & l. Marcellus, & Pomponius, & l. Idem Pomponius, §. Si plumbum. ff. de Rer. vendicatis.*

Commisceari autem dicuntur ea, quæ non transeunt in aliam nouam speciem, sed priore reuinent. Vnde comm. tria differunt a confusione in tribus, ut ait *Glossa in l. Idem Pomponius supra citata*. Primo, quia res dicuntur misceri sive diuersi generis sunt, sive eiusdem: at confundi dicuntur ea, quæ confusa nouum parvum speciem, ut vinum, & mel generant multum. Deinde, cōsūta quoq; odoliber sunt, sive voluntate dominorum, sive cau fortuito, sive communia, quādo voluntate dominorum commisceantur. Vnde in commissione nihil operatur, casus fortuitus ad communicandas res ipsas committas, quia res commissae suas reuinent speciem priorem. Si tamen res sunt quarum difficultas, aut impossibilis sit separatio, tunc commissio haberet vim confusione, ita ut res maneat virtusque Domini communes, si facta est commissio vel voluntate ipsorum, vel cau fortuitos. Commisceari igitur dicuntur vina, metala, legumina, frumenta, fructus, aniculae, pisces, quadrupedes præterim cū sunt uniformes.

Vlumo notandum est, pecuniam sola commissione indistincte communem fieri. *l. Si alieni. ff. de Solutionib. & l. Singulare. ff. Si certum petatur.*

Queritur, quid sit descendum, quando quis moritur ab intellectu, nimirum absque eo quod heredem aliquem instituit, & absque eo quod aliquem habeat sibi ab intellectu succedentem tanquam heredem: aliquos tamen legatos relinquit. Queritur, inquit, an illis accrescant iura, & actiones defuncti? Respondeatur ex dictis, sequi quid sit descendum: nam omnia bona defuncti restitui debent heredibus quod si heredes non sint, tunc bona dicuntur vacantia: de quibus iam egimus. Vnde iura, & actiones defuncti non accrescent legatus.

Cui snt res restituenda, si ea à fure, vel latrone accepta sit.

CAPUT XXX.

*Q*VID Q: D: in hac re dici poterat, tractatum à nobis est supra in primo capite, ubi egimus de eo, qui habet rem mala fide.

Cui snt bona accepta per turpem actum, restituenda.

CAPUT XXX.

*D*EHAC quæsiione tractant Doctores in genere, an accepta per turpem actum sint restituenda: quia de re actum à nobis est etiam supra cap. 2. Agunt deinde idem autores, posito, quod ea sint restituenda, an restituere debant ei, qui dedit, an vero pauperibus. Et hac difficultas pertinet ad hunc locum. Sed quia nos capite supra citato multa huiusmodi bona per turpem actum accepta, diximus in conscientia non esse restituenda, id est iuxtam sententiam, quam ex capite sumus fecuti, in praesentia dicimus, non esse obligatione restituendi, vel danti, vel pauperibus ex iure naturali, vel ex aliquo iure communi positivo humano, nisi aliqui fuerit statuti præcipiens huiusmodi bonorum restituitionem: & tunc inspicenda, & penfanda sunt verba flatut. Nam si statuti imponit restituione ipso iure in conscientia, vel ab eo villa declaratione, & officio iudicis, tunc erit obligatio restituendi in conscientia ante sententiam iudicis, & erit restituatio facienda in eos viis, in quos statutum disposerit. Si vero verba statutum restituitione imposuerint in pecuniam deliq;

tunc

O 2